

б) Тенденція вироджуватися в олігархію. Олігархією соціологи називають таку систему влади, за якою вона концентрується в руках декількох осіб, що використовують свої посади для власного збагачення та задоволення своїх егоїстичних інтересів. На цю ваду бюрократії вказував ще інший соціолог - Роберт Міхельс (1911), друг М. Вебера. І деякі сучасні соціологи, досліджуючи процеси, що відбуваються у великих бюрократичних організаціях, висловлюють стурбованість за майбутнє демократичних інститутів.

Висновок полягає у тому, що під час дослідження даної роботи, було виявлено, що складність сучасного життя вимагає великомасштабних цільових організацій, бюрократичні структури породжують серйозні проблеми. І деякі соціологи вважають, що немало проблем сучасного життя взагалі не може бути вирішено, а деякі організаційні і урядові функції не можуть виконуватися добре.

Ключові слова: бюрократія, бюрократ, бюрократичні організації, «ідеальний тип», олігархія.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гавриленко, Іван Миколайович. Соціологія організацій : навч. посіб. для студ. соц.-гуманіт. ф-тів ВНЗ / І. М. Гавриленко; Енергодарський ін-т держ. та муніципального управління, ГУ «ЗІДМУ», Академія праці і соціальних відносин Федерації профспілок України. – К. ; Запоріжжя : ГУ «ЗІДМУ», 2007. -402 с. – Бібліогр.: в кінці розд.
2. Соціологія: Підручник / Н. П. Осипова, В. Д. Воднік, Г. П. Клімова та ін.; За ред. Н. П. Осипової. — К.: Юрінком Інтер, 2003. — 336 с.

УДК 141.113:321.7

ПЛЮРАЛІЗМ ЯК ПРИНЦИП ДЕМОКРАТІЇ

Студ. О.В. Богом'я, гр. БДр-2-16

Науковий керівник доц. Т.І. Кадлубович

Київський національний університет технологій та дизайну

Актуальність обраної теми обумовлена тим, що все більше люди звертають увагу на політичні режими, в котрих вони живуть. Хоча Черчіль вважав, що: “Демократія найгірша форма правління, проте ліпше ще не вигадали”[3], - демократія є одним з найпоширеніших політичних режимів сучасності і одним з найбільш привабливіших для суспільства.

Метою роботи є визначення особливостей основоположного принципу демократії – плюралізму.

Завданнями роботи стали аналіз наукових джерел, узагальнення поглядів науковців та визначення сутності принципу плюралізму.

Об'єкт дослідження: принципи демократії. **Предмет** - плюралізм як принцип демократії.

В дослідженні використовуються загальні **методи** наукового пізнання, а саме: спостереження, порівняння, аналіз, узагальнення.

Поняття «демократія» є багатогранним: в широкому розумінні — це форма внутрішнього устрою будь-якої суспільної організації, а у вузькому розумінні воно має тільки політичну спрямованість і означає владу народу. Розуміння демократії як народовладдя ґрунтується на визнанні народу єдиним джерелом і верховним носієм влади в суспільстві, суб'єктом визначення характеру і змісту владних функцій, стосовно яких державна влада відіграє обслуговуючу роль. Демократія дає кожній окремій особі

певну міру свободи, право діяти на власний розсуд в особистому житті, свободу вибору та обрання представників влади, свободу слова, зібрань, асоціацій тощо. Вона означає заперечення таких порядків, які б обмежували законні права і свободи людей. Проте демократія – це не всюдозволеність, не анархія і не охлократія (влада натовпу)[1].

Фундаментальними принципами демократії є принципи гласності, плюралізму (різноманітності), залучення населення до вирішення питань державного значення, поділу влади, рівноправності громадян. Всі вони покликані робити життя суспільства більш рівним(законодавчо), справедливим і різноманітним (в плані вибору).

Плюралізм (принцип різноманітності) - фундаментальний принцип демократії. Плюралізм – це принцип демократії, згідно з яким політичне життя має включати багато різних взаємозалежних і водночас автономних політичних груп, ідеї і програми яких постійно змагаються. Політичний плюралізм найповніше проявляється у багатопартійності. Він передбачає право кожної політичної організації дотримуватися, будь-яких поглядів і зобов'язує поважати інші думки. Плюралізм включає також політичне суперництво, наявність та офіційне визнання опозиції до влади [1].

Виокремлюють економічний, політичний та ідеологічний плюралізм. В економічній сфері він передбачає взаємодію різноманітних технологічних способів виробництва, організаційно-економічних відносин, існування багатьох типів і форм власності: вільного підприємництва, приватної власності, різних форм господарювання. Економічна багатоманітність є основою розвитку політичного плюралізму. Існування економічного плюралізму сприяє визнанню різноманітності інтересів різних соціальних і політичних груп в політичному житті.

Політичний плюралізм виявляє себе у багатопартійності. Вона сприяє політичній багатоманітності і разом з тим не дає вкорінитися монополії будь-якої соціальної спільності, організації чи особи. Відповідно до цього не може займати монопольне становище й будь-яка ідеологія. Основою політичного плюралізму є існування різних політичних центрів, їх боротьба між собою і взаємодія між ними та державою. Таким чином здійснюється формування і функціонування влади, а також вирішення певних політичних питань. В основі цього принципу рівне ставлення держави до всіх центрів політичного життя, створення для них рівних можливостей у політичному житті, користування заступництвом держави. Соціальні групи мають можливість висловлювати власні позиції через своїх представників у політичних і громадських організаціях.

Плюралізм передбачає різні позиції, погляди, що відображають розмаїтість інтересів у суспільстві. Він є абсолютною протилежністю монополістичного принципу організації суспільства. І саме принцип різноманітності є рушійною силою суспільства.

Таким чином, уточнено особливості плюралізму, надано визначення основоположного принципу демократії – плюралізму, доведено, що плюралізм є основоположним принципом демократії і є основою усіх фундаментальних принципів демократії.

Ключові слова: демократія, принципи демократії, плюралізм, принцип різноманітності.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Шляхтун П.П. Політологія : історія та теорія / П.П.Шляхтун; Київ: “Либідь”, 2005. –576 с.
2. Лукаш С. Політичний плюралізм як принцип конституційного ладу/ С.Лукаш //Віче. - 1997. - № 7. - С. 13-23
3. Кононенко С. Теоретичний плюралізм суспільствознавства і пізнавальні формації політології міжнародних відносин //Політичний менеджмент. - 2006. - № 1. - С. 11-17.